

Kod Apokalipsy cz. II

26/06/2010 14:30 by Andrzej Struski

Â Kod Apokalipsy cz. II

Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â Zasyfrowana treÅ¶! Objawienia Â!w. Jana otwiera przed nami informacje, ktÅ³re BÅ³g chciaÅ³ przekazaÅ! w ukrytej formie. Zgodnie z Jego wolÅ±, spisany przez Â!w. Jana z Patmos tekst, jest zbiorem sÅ³w, ktÅ³re w tekÅ¶cie otwartym znaczÅ±, co innego niÅ¿ w ukrytej treÅ¶ci. Charakter wymowy zarÅ³wno tekstu otwartego jak i zasyfrowanej treÅ¶ci jest zgodny z wolÅ± Boga. Ta rÅ¿nica w wymowie, zarÅ³wno treÅ¶ci ukrytych jak i tekstu otwartego, musi byÅ! w jakiÅ¶ sposob spÅ³jna z zamiarami Boga.

Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â O istnieniu planowanych dziaÅ± lub innych wydarzeÅ±, ktÅ³re czekajÅ± ludzkoÅ¶! w czasach ostatecznych informowaÅ³y nas rÅ¿ne prorocтва. Takie prorocze informacje zapisane sÅ± w treÅ¶ci wielu pism. Czterowiersze Nostradamusa to przykÅ³ad szczegÅ³ny z przyczyny ich pozycji medialnej. Prorocтва moÅ¿emy odnaleÅ! w wielu zapisanych wersetach, w treÅ¶ci Starego i Nowego testamentu, gdzie wypowiedzi tekstu sÅ± mniej lub bardziej wyraziste. Biblia w swym tekÅ¶cie posiada duÅ¿o proroczych informacji, ale tam spisane jest bardzo duÅ¿o tekstu, ktÅ³ry nie ma nic wspÅ³nego z Bogiem, czy proroctwami.

Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â NajwyÅ¿szÅ± czystoÅ¶! informacji wykazujÅ± trzy spisane przez ludzi przekazy, sÅ± to Psalmy Dawida, Apokalipsa Â!w. Jana z Patmos i czterowiersze Nostradamusa. OkreÅ¶lajÅ±c chronologicznie - pierwszym przekazem, ktÅ³ry jest spisany byÅ³y treÅ¶ci zawarte obecnie w Starym Testamencie.

Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â NastÅ³pnym w kolejnoÅ¶ci byÅ³ przekaz skierowany do Â!w. Jana z Patmos, ktÅ³ry zaowocowaÅ³ najbardziej czystym zbiorem informacji. Objawienie Â!w. Jana jest proroctwem, ktÅ³re niesie sÅ³owa Boga majÅ±ce pomÅ³c ludziom w czasie dni ostatecznych.

Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â Ostatnim tak spÅ³jnym przekazem, byÅ³ przekaz skierowany do Michelâ€™a de Nostredame. DziÅ¶ki informacjom, ktÅ³re otrzymaÅ³ w tym przekazie, napisaÅ³ swoje czterowiersze. Dla siebie tylko znanego celu przyjÅ± przydomek Nostradamus, z ktÅ³rym to przede wszystkim kojarzono Michelâ€™a, odsuwajÅ±c na drugi plan jego wÅ¶ciwe nazwisko. To posuniÅ³cie niewÅ³pliwie posiada istotne znaczenie, Å±czy ono swoim skÅ³adem literowym postaÅ! Chrystusa, Nostradamusa i logicznie oceniajÅ±c Syna CzÅ³owieczego.

Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â Te trzy spisane prorocтва posiadajÅ± jednÅ± wspÅ³lnÅ±, lecz jakÅ¿e istotnÅ± cechÅ³. Odczytanie ukrytej treÅ¶ci w tych wszystkich dzieÅ³ach jest moÅ¿liwe dziÅ¶ki zastosowaniu takiego samego klucza.

Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â Przy pomocy wspÅ³nego klucza, z tekstu tych pism moÅ¿na odczytaÅ! ukrytÅ± w nich treÅ¶! TreÅ¶! wszystkich pism ukazuje nam takie same postacie i mÅ³wi o tych samych wydarzeniach. WspÅ³ne informacje wzajemnie siÅ³a uzupeÅ³niajÅ± i wskazujÅ± to samo Å¼rÅ³dÅ³o informacji, Boga.

Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â O ile Psalmy Dawida i Apokalipsa, posiadajÅ± przypisane im pochodzenie od Boga, to czterowiersze takiego jednoznacznego wskazania Å¼rÅ³dÅ³a nie posiadajÅ±. W takim kontekÅ¶cie, w jakim jest wspÅ³ne Å¼rÅ³dÅ³o pochodzenia, istnieje dowÅ³d, Å¿e Nostradamus rÅ³wnieÅ¿ miaÅ³ przekaz z Nieba. Dowodem na to jest taki sam szyfr, ktÅ³rym moÅ¿emy odczytaÅ! treÅ¶! wszystkich trzech dzieÅ³. Wiedza, wynikajÅ±ca z tych trzech przekazÅ³w, wiÅ±c je w jednÅ± grupÅ³ tworzy zupeÅ³nie nowy klimat wokÅ³³ prorokowanych wydarzeÅ±. Te z niepokojem oczekiwane wydarzenia sÅ± szeroko opisane w ukrytej treÅ¶ci wspomnianych pism. Odszyfrowane tam informacje sÅ± spÅ³jne i logiczne.

Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â Ukryta treÅ¶! po odczytaniu ukazuje nam obfitoÅ¶! informacji, ktÅ³ra jest wyjÅ±tkowo precyzyjna. Wskazuje szczegÅ³owe cechy postaci i rzeczy. W tej informacji przekazane sÅ± rÅ³wnieÅ¿ dokÅ³adne

Apokalipsa odszyfrowana

<http://www.apokalipsa.andrzejstruski.com>

opisy, mających nastąpić wydarzenia. W tych informacjach możemy odnaleźć wzmianki o czasie zwiastującym z prorokowanymi wydarzeniami.

Jednak najważniejsze informacje zostały ukryte w zaszyfrowanej treści Objawienia św. Jana. Mówi one o zasadach życia człowieka, które są niezbędne dla spełnienia potrzeb Boga. Zasady te są ujęte w treści siedmiu zbiorów. Forma ich przedstawienia wskazuje, że te nakazy są skierowane do ludzi żyjących na ziemi w czasie ostatecznym. Nakazy te wykazują takie cechy, które określają ich treść jako zapis mający zadanie skierowania człowieka, na drogę życia w radości i szczęściu. W treści Objawienia pośrednio wskazany jest czas prorokowanych wydarzeń. Stan rozwoju religii i kultury religijnej w treści tych przekazów jest przez Boga potępiany. Wskazywany stopień zakłócenia kultur religijnych, a w szczególności wskazanie cech tych zakłóceń, daje możliwość określenia czasu wydarzeń. Nastąpi one, gdy wskazywane cechy życia człowieka będą odpowiadały proroctwom.

Zadziwiająca jest precyzja, z jaką św. Jan opisuje te stany zakłóceń. Nie mógł ich rozpoznać z perspektywy czasu, w którym żył, mimo to opisuje je w sposób prawidłowy. Można wytłumaczyć tak sytuację tylko w jeden sposób, św. Jan spisał słowa, których sam nie rozumiał, a poznał je zmysłami ducha. Z tekstu, który napisali skorzystali twórcy religii i teologii chrześcijańskiej. Mogli, dzięki tekstowi Apokalipsy, odczytać, stworzyć boski bicz. Rzucił na kolana tych, którzy wykazywali brak pokory. A ich przykazanie życia społecznego byłoby zgubnym wzorem dla pokornych owieczek w religijnej społeczności. Z ochotą umiłowali Apokalipsę w Biblii jako piątą ewangelię, nie zapominając o walorach, które z niej ukuli.

Bóg wie, jak będzie się rozwijała cywilizacja na Ziemi, przygotował skuteczne narzędzie dla swego syna, który będzie żył jak zwykły człowiek w czasach ostatecznych. Apokalipsa w swojej ukrytej treści ma dużo ciekawych informacji. Jej treść dowodzi, że Syn Boga będzie żył w postaci fizycznej, spełniając swoje zadanie w czasie dni ostatecznych. Wskazuje, jaki rozwój psycho emocjonalny osiągnie człowiek, który nie podda się iluzji.

Są w treści Apokalipsy informacje, które dowodzą, że tylko świadomy i niezależny człowiek może spełnić potrzebę Boga. W treści siedmiu zbiorów wskazane są błędy, których powinni wystrzegać się ludzie, a szczególnie wysłannicy Boga. Również wskazane są przyczyny tych błędów i sposoby ich unikania.

W ukrytej treści Apokalipsy znajdują się informacje, które obalają mity i przypuszczenia. Te wszystkie groźby, które zostały ujęte jako bicz boży nie znajdują potwierdzenia. A wskazywane plagi, są groźne dla tych, którzy machają palcem i rzucają słowem. Uderzą w tych, którzy się tego najmniej spodziewają. Chroniący parasol religii okazuje się bez znaczenia, a teologiczni przywódcy sami są narażeni na plagi.

Jakakolwiek znana interpretacja Apokalipsy, to zbiór kontrowersyjnych informacji, które można określić jako „żwysane z palca”. Z drugiej strony można zrozumieć tych interpretatorów i ich mocodawców. Działali oni pod presją konieczności wyjaśnienia niezrozumiałego tekstu, będącego częścią Biblii Nowego Testamentu. Nie mogli tej zaszyfrowanej treści odczytać w sposób rzetelny jak nakazuje Bóg, więc uczynili, co mogli w celu zadowolenia swoich zwierzchników.

Jednak takie działanie jest niezgodne z wolą Boga, która jest jasno wyrażona w tekście Objawienia św. Jana. Czytający i słuchający powinni powstrzymać się przed naruszeniem jego woli i czynić tak jak wskazują nakazy. Są one wyrażone w słowach Boga w treści 18 i 19 wersetu 22 rozdziału. Być może, tak właśnie dla odszyfrowania treści Objawienia św. Jana sprawą wyjaśnienia, przytoczą tu treść wskazanych wersetów. Są one kluczowe dla prawidłowego i zgodnego z wolą Boga odczytania zaszyfrowanych treści.

Apokalipsa odszyfrowana

<http://www.apokalipsa.andrzejstruski.com>

W tym miejscu nadmieniam, że wersety te znajdują się w polskim tłumaczeniu Objawienia św. Jana, w tekście Biblii Gdańskiej. Z wszystkich znanych mi wersji, to tłumaczenie jest wyjątkowe. Autor tego tłumaczenia dokonał wielkiego dzieła i chyba tylko natchnieniem Ducha Świętego mógł na wyjątkowość to, co uczynił. Informacje zawarte w tekście są spójne, szyfr kontekstowy ukazuje zgodność w omawianych kwestiach, a całość może być przeczytana jak logicznie ułożona, posiadająca sens księgi.

XXII rozdział 18 werset.

**«A oświadczam siemą kałdemu
śuchajcie cemu śmów proroctwa księgi tej:
Jeżeli liby kto przyda do tego, przyda mu
też Bóg plag opisanych w tej księdze».**

XXII rozdział 9 werset.

**«A jeżeli liby kto ujmie z smów księgi
proroctwa tego, odejmie też Bóg część
jego z księgi żywota, i z miasta Świętego,
i z tych rzeczy, które są napisane w tej
księdze».**

Przytoczone tu wersety, są pierwszymi, które należą do przeczytania przystępując do interpretacji Apokalipsy św. Jana. Jest to niezbędne do prawidłowego rozszyfrowania całej treści Objawienia Boga, które tylko wówczas będzie zgodne z Jego wolą. Jest ona wyrażona w postaci nakazów i określających zasady postępowania dla każdego, zarówno czytającego, jak i śuchającego.

Uzasadnieniem niezbędnego zastosowania takiego postępowania przed interpretacją jest zasada, która wynika z logicznego działania człowieka. By bezpiecznie poruszać się w nieznanym terenie lub pośród nieznanych okoliczności, należy w pierwszym rzędzie poznać zasady tam obowiązujące.

Takim rozpoznaniem zasad dla treści Apokalipsy jest zapoznanie się z nakazami jej twórcy. Odpowiednie sformułowanie, które jednoznacznie przedstawia nakazy, jest ujęte w tych dwóch wersetach. Określają one, w jaki sposób należy odczytywać tekst i jak korzystać z informacji tam zaszyfrowanej.

Czytanie lub śuchanie treści, należy i w prostym znaczeniu. Bóg ostrzega przed dodawaniem jakichkolwiek wartości, których nie wskazuje wartość zawartych w spisanej treści. Z drugiej strony nie można pominąć nawet jednego słowa lub jego pełnego znaczenia. Logicznego znaczenia, które wynika z wartości tego słowa. Każde słowo należy i doadanie odczytać i zinterpretować.

Teraz odczytam pierwsze, zaszyfrowane kontekstowo informacje. Są one ukryte w treści tych dwóch wersetów.

Dwa przytoczone tu zwroty wykazują bardzo duże podobieństwo, oto ich brzmienie:

**«A oświadczam siemą kałdemu śuchajcie cemu śmów proroctwa księgi tej:
Jeżeli liby kto przyda do tego,»** zwrot z 18 wersetu, i z 19 wersetu w zwrocie, który jest napisany na początku wersetu, będąc w naturalny sposób dalszym ciągiem pisemnego przekazu z poprzedniego wersetu; **«A jeżeli liby kto ujmie z smów księgi proroctwa tego»** w dalszym ciągu, nie dodaje postaci czytającego, tylko nadal mówi o śuchających. Gdy kilkakrotnie przeczytamy tekst tych zwrotów zauważymy, że występuje tu pewne niedomówienie, czy jest ono celowe? Widoczne jest ono w jednoznacznym wskazaniu tych, którzy śuchają, przy braku wskazania czytającego, lub tych, którzy czytają. Byli śuchający, muszą również być czytający, jednakże jest tu, do którejś części pominięciem postaci czytającego.

Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â Biorąc pod uwagę złoŃonoŃi formy zaszyfrowania tekstu i ogrom informacji w treści zawartej, trudno byłoby poszodziŃ twórcą tego szyfru o brak precyzji. Z tego wynika, Ńe niedomówienie jest celowe.

Jaki wiąc cel, miaŃ na względzie twórcą tego szyfru?

Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â Takim celem, mógł być sposób przekazania nakazu odczytania kolejnych, lub w różnych miejscach tekstu rozmieszczonych wersetów, gdy ich treŃ jest spójna kontekstowo, jako jednego zbioru informacyjnego. Szyfr kontekstowy zastosowany w tekŃcie Objawienia Ńw. Jana, oparty jest na określonych zasadach. Należy przyŃ, Ńe jedna z tych zasad jest obowiązkiem Ńczenia wartoŃi odczytanej treści, zawartej w tekŃcie wersetów lub zwrotów. Ńczenie wartoŃi należy wykonaŃ, gdy występujcy tam temat lub postać, wykazuj± wspólne cechy. W taki sposób odnajdziemy, dalsz± cząŃ informacji w kolejny, lub w różnych miejscach zapisanych wersetach.

Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â W przypadku 18 i 19 wersetu 22 rozdziału, wskazane zwroty Ńcz± sią cechami określajcymi prorocstwo ksiągi Objawienia Ńw. Jana. S± to określenia - **ŃżŃw prorocstwa ksiągi tejŃz** 18 w. i **Ńksiągi prorocstwa tegoŃ** 19 w. W powyższych zwrotach jest ujęty temat, który musimy odnaleŃ.

Jest nim, **prorocstwo ksiągi Objawienia Ńw. Jana**.
Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â Musimy odnaleŃ wersety, w których s± zawarte takie zwroty. Wersety z zapisanym w nich zwrotem; **ŃprorocstwaŃ**, lub **ŃprorocstwoŃ** odczytujemy w chronologicznej kolejnoŃi.

Kolejnym wersem, który należy braŃ pod uwagę jest, wiąc 3 w. I rozdziału.

Â Â

I rozdział 3 w.

**ŃBogawiony, którzy czyta, i ci,
Którzy s± uchaj± s±w prorocstwa tego,
I zachowuj± to, co w niem jest napisane;
Albowiem czas blisko jest.Ń**

Struski Andrzej